„Ha szeretjük egymást,
Isten bennünk él.”
János 1. levele 4,12

Május 7-én, szombaton megtartottuk plébániai közösségünk szokásos egész napos találkozóját, melynek programja ebben az évben – a Családok évében – főleg a házasság, család témaköréhez illeszkedett.

A regisztráció után közös játékban vehettünk részt, majd *Póczos Beáta Dominika* domonkos nővér tartott személyes élményeivel színesített előadást a keresztény családról - nevelésről, melyben kiemelte, hogy nagyon fontos minél inkább ünnepelnünk ezt a megszentelt házasságra alapozott életformát.

Utána kántorunk, *Kovács Gábor* és felesége, *Ági* beszéltek 15 éves házaséletük néhány kiemelkedő pillanatáról, amikor megérezték Isten és a keresztény közösség támogatását, gondviselő erejét. Nem hallgatták el, hogy az Istenben hívő házaspárok is élnek át kríziseket, tapasztalataik mindannyiunk családi életének átgondolására serkentettek. 9 kisebb csoportban tudtuk megbeszélni ebédig a délelőtt élményeit és mélyíteni az ismeretségeinket, megélve a nap mottóját: „Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él.”

A finom marhapörköltet *Zsembery István* és *Nagy Gábor* szorgos munkájának köszönhetően jóízűen fogyasztottuk el, a délutáni kávézásból fiataljaink hívogató éneklése szólított be újra a templomba. A rock oratórium, melyet lelkesen és művészien adtak elő: „Értem is meghalt” - a húsvéti ünnepkört ismét jelenvalóvá tette számunkra.

Délután még két tanúságtételt hallgathattunk meg: a felnőtt gyermekeikre és már 5 unokájukra büszke *Erhardt* házaspárét, majd a heteken belül oltár elé álló jegyespár: *Szilárd Gábor* és *Kőr öshegyi Anna*
gondolatait, melyeket a házasságra való készületükből fontosnak tartottak megosztani mindannyiunkkal.

A napot méltóan koronázta meg a jubiláló házaspárokat is köszöntő mise, melyben az

emmauszi tanítványokról szóló, sokunkat mélyen megérintő beszédet *Zatykó László* ferences atya mondta. A mise végén
Kiss Imre
atya köszöntötte és megáldotta a jubiláns házasokat.

Reméljük, sok mély beszélgetésben, lelki gazdagodásban, örömteli találkozásban volt része annak a kb. 150 testvérnek, aki ezen a szombaton a Teréz-templomot választotta – köszönjük meg Istennek a szép időt, a szervezőknek pedig a rengeteg háttérmunkát!

Lázárné Bea

Bevallom őszintén, hogy már a regisztrációnál sorba állva, majd a programok elindulása előtti kötetlen érkezési időben valami megmagyarázhatatlan jó, meleg, felszabadító, könnyed érzés lett úrrá bennem. És minden alkalommal, amikor hozzátok misére megyünk vasárnap ezt érzem. Mondtam is a kiscsoportos beszélgetésen, hogy minden itt töltött idő feltöltődés a következő napokra.
Többször is lehetne nagy közösségi programokat szervezni, jó látni miként tudnak a családok, emberek szeretettel közeledni egymáshoz. Csodásan csináljátok ezt az építő, összetartó munkát. Isten tartson meg sokáig!

B. Tamás és családja

Nagyon köszönöm a meghívást, hogy a tegnapi napot köztetek tölthettem, hogy olyan nagy szeretettel vártatok, fogadtatok. Hogy olyan őszinte kedvességgel, örömmel, nyitottsággal és érdeklődéssel volt felém mindenki!!! Nagyon meghatott, és mélyen érintett! Azt is jó volt látni, hogy egymás felé mekkora odafigyeléssel, megértéssel, szeretettel vannak, hogy téged mennyire szeretnek, hogy te is mennyire igazi jó pásztoruk vagy!
Nagyon hálás vagyok értetek az Úrnak, hogy megismerhettelek titeket így együtt, a könyveket köszönöm, ami rólatok szól, külön öröm, hogy még többet megtudhattam a közösségetekről! Általa áldott imádságos és mozgalmas együtt töltött sok-sok órát kívánok nektek!
A szívemben és imáimban hordozlak titeket.

Dominika nővér